

रोम दर्शनाची स्थापना करतो - क्रमांक सोळा

अंतिम कसोटी: रोमच्या प्रतीकात्मकतेचे आणि भविष्यवाणीच्या त्रिविध अनुप्रयोगाचे समजणे

Jeff Pippenger

2024-09-04

रोमच्या प्रतीकाच्या या अंतिम विवादाच्या चुकीच्या बाजूस असलेले लोक भविष्यवाणीच्या त्रिस्तरीय लागूकरणाच्या एका दोषपूर्ण उपयोगावर अवलंबून राहतात, कारण ते असे सुचवितात की इ.स. ३२१, ५३८ आणि अमेरिकेतील लवकरच येऊ घातलेला रविवारचा कायदा या तीन रविवारच्या कायदांनीच तीन्ही रोमची व्याख्या होते. असे करताना ते ज्या नियमाची व ज्या भविष्यवाणीपर इतिहासाची निवड करतात त्यावर चुकीचा कल लावतात, जसे योएलमधील चार कीटकांवरील विवादातही करण्यात आले होते. योएलच्या पहिल्या सहा वचनेतील चार पिढ्यांनंतर येणारे चार भक्षक कीटक हे देवाच्या लोकांचा चार पिढ्यांमध्ये कसा क्रमाक्रमाने नाश केला जातो यास उद्देशून आहेत, आणि हा संहार अॅडव्हेंटिझमने रोम व धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद यांच्या धर्मशास्त्राचा स्वीकार केल्यामुळे घडून आला.

सध्याच्या वादात, जे लोक तीन रोमांची व्याख्या करण्यासाठी रविवारच्या कायद्याचा उपयोग करण्याचा प्रयत्न करतात, ते या सत्यास टाळतात की देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनात प्रत्यक्षात चार रविवारचे कायदे ओळखले गेले आहेत, आणि इ.स. 321 हे संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते, तसेच इ.स. 538 चा रविवारचा कायदा त्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतीकात्मक पूर्वरूप आहे, जो जगातील सर्व राष्ट्रांवर अंमलात आणला जातो. चार रविवारचे कायदे तीन रविवारचे कायदे ठरवत नाहीत, विशेषतः जेव्हा भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगातील तिसरे प्रकटीकरण अंतिम परिपूर्तीचे प्रतिनिधित्व करते. संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेला रविवारचा कायदा हा अंतिम रविवारचा कायदा नाही; उलट, तो रविवारच्या कायदांच्या एका मालिकेची सुरुवात चिन्हित करतो, कारण पृथ्वीवरील प्रत्येक राष्ट्र क्रमाक्रमाने पोपसत्तेच्या अधिकाराच्या चिन्हास स्वीकारते.

जुलै २०२३ मध्ये जे जागृत झाले, त्यांना हे समजणे आवश्यक आहे की त्यांच्यासमोर उभा असलेला भविष्यवाणीतील परीक्षाकाळ पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळात घडतो, आणि त्या वर्षावाच्या काळात एक वर्ग "तेल" प्राप्त करीत आहे, तर दुसरा वर्ग "बलवत्तर भ्रम" प्राप्त करीत आहे. जे बलवत्तर भ्रम प्राप्त करतात त्यांचे मुख्य प्रतीकात्मक प्रतिनिधित्व त्या अगदी अध्यायात आढळते, जिथे "बलवत्तर भ्रम" हा शब्दप्रयोग आहे; आणि त्या अध्यायात जी सत्यता प्रेमाने स्वीकारली जाते किंवा नाकारली जाते, तीच सत्यता मूर्तिपूजक रोम आणि पोपशाही रोम यांच्यातील भविष्यवाणीतील संबंधाची व्याख्या करते.

३२१ आणि ५३८ यांमधील भविष्यवाणीपर संबंध हा पर्गमुस मंडळी आणि थुआतीरा मंडळी यांमधील भविष्यवाणीपर संबंधाद्वारे दर्शविला जातो. शेवटच्या दिवसांत, ३२१ आणि पर्गमुस यांनी दर्शविलेले अन्यधर्मी रोम हे संयुक्त संस्थानांचे प्रतीक आहे, आणि ५३८ आणि थुआतीरा यांनी दर्शविलेले पोपशाही रोम हे आधुनिक रोमचे प्रतीक आहे.

इ.स. ३२१ मधील पहिले रोम हे एकमेव सत्ताधारी राज्य होते, आणि इ.स. ५३८ मधील दुसरे रोम हे द्वैसत्ताक सामर्थ्य होते, जे राज्य आणि चर्च यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, ज्यामध्ये त्या संबंधावर चर्चे नियंत्रण होते. तिसरे आणि अंतिम रोम, म्हणजे आधुनिक रोम, हे त्रैसत्ताक सामर्थ्य आहे, ज्यामध्ये अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांचा समावेश आहे.

पौलाने शिकवले की मूर्तिपूजक रोम (अजगर) आणि पापल रोम (पशू) यांच्यातील भविष्यवाणीपर आणि ऐतिहासिक संबंध न समजणे म्हणजे सत्याविषयीचा द्वेष प्रकट करणे होय, ज्यामुळे प्रबळ भ्रम उत्पन्न झाला. पौलासह सर्व संदेष्टे अधिक नेमकेपणाने शेवटच्या दिवसांविषयी बोलत होते; म्हणून, पौलाच्या इतिहासातील त्या दोन सत्तांमधील संबंध हा शेवटच्या दिवसांतील आधुनिक रोमच्या तीन सत्तांमधील संबंधाचे प्रतिनिधित्व करतो. शेवटच्या दिवसांत अजगर,

पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिविध ऐक्याला “घडवून आणणारा” भविष्यवाणीपर संबंध नाकारणे म्हणजे स्वतःसाठी प्रबळ भ्रम निश्चित करून घेणे होय.

उरिया स्मिथ यांनी उत्तर दिशेच्या राजाविषयी केलेले खाजगी अर्थलक्षण हे एका “कारणाचे” प्रतिनिधित्व करित होते, ज्यातून एक “परिणाम” उत्पन्न झाला. परंतु रोमविषयीच्या विवादांत चुकीच्या बाजूस असलेला वर्ग विशेषतः असा ओळखला जातो की तो कारणापासून परिणामापर्यंत तर्क करू शकत नाही. स्मिथ यांना हे दिसले नाही की उत्तर दिशेच्या राजाविषयी त्यांनी केलेला दोषपूर्ण अनुप्रयोग असा एक भविष्यसूचक पाया निर्माण करील, जो त्यांना सहाव्या पीडेचेही विपर्यस्त प्रतिनिधित्व करण्याकडे नेईल, जिथे ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेचे वस्त्र राखण्याची किंवा गमावण्याची चेतावणी आहे.

दुसऱ्या थेस्सलनीकाकरांस लिहिलेल्या पत्रातील पौलाच्या भराप्रमाणेच, प्रकटीकरणाच्या सोळाव्या अध्यायात आणि सहाव्या पीडेमध्ये योहान जगाला आर्मागेडोनकडे नेणाऱ्या त्या तीन सत्ताधीश कोण आहेत, हे समजून घेण्याच्या आवश्यकतेवर भर देतो. उत्तरेकडील राजाच्या बाबतीत स्मिथने केलेला दोषपूर्ण अनुप्रयोग हा प्रकार आणि प्रतिप्रकार यांचा योग्य रीतीने उपयोग करण्यास असमर्थतेची साक्ष देतो.

स्मिथला, किंवा त्याने, पौलाच्या लेखनांत इतक्या ठळकपणे मांडलेले हे तत्त्व लागू करता आले नाही किंवा तो तसे करू इच्छित नव्हता, की क्रूसाच्या कालखंडापूर्वीचे शब्दशः स्वरूप हे क्रूसाच्या कालखंडानंतरच्या आध्यात्मिक स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करित होते. हे तत्त्व काळजीपूर्वक आणि योग्य रीतीने अनुसरले असता, “उत्तर देशाचा राजा” हे अंतिम दिवसांतील आध्यात्मिक “उत्तर देशाचा राजा” याचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या अनेक प्रतीकांपैकी एक आहे, हे सहजपणे सिद्ध होते. इतर कोणत्याही लोकांपेक्षा सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्टांनी हे जाणले पाहिजे की भविष्यवाणी ज्यावर आधारलेली आहे त्या प्रमुख रचनांपैकी एक म्हणजे ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यातील महान संघर्ष होय. ख्रिस्त हा खरा उत्तर देशाचा राजा आहे, आणि सैतान स्वतःला त्या खोट्या उत्तर देशाच्या राजाप्रमाणे प्रकट करण्याचा प्रयत्न करित आला आहे.

कोरहाच्या पुत्रांसाठी गीत व स्तोत्र. आमच्या देवाच्या नगरीत, त्याच्या पवित्र पर्वतावर, परमेश्वर महान आहे आणि अत्यंत स्तुतीस पात्र आहे. संपूर्ण पृथ्वीचा आनंद असलेला, उत्तरेकडील बाजूंवर वसलेला सियोन पर्वत, महान राजाची नगरी, आपल्या स्थितीमुळे सुंदर आहे. तिच्या राजवाड्यांत देव आश्रयस्थान म्हणून ओळखला जातो. स्तोत्रसंहिता 48:1-3.

खऱ्या उत्तरेकडील राजाची बनावट प्रतिकृती निर्माण करण्याच्या सैतानाच्या प्रयत्नांमध्ये, पृथ्वीवरील त्याचा प्रतिनिधी म्हणून रोमच्या पोपाचा उपयोग करणे याचाही समावेश होतो. सैतान ख्रिस्तविरोधी आहे, आणि रोमचा पोपही तसाच आहे, जो फसवणुकीच्या आपल्या कार्यात सैतानाचा प्रतिनिधी आहे.

“जागतिक लाभ आणि मान-सन्मान सुरक्षित करण्यासाठी, मंडळीला पृथ्वीवरील महान लोकांची कृपा आणि पाठिंबा मिळविण्याचा प्रयत्न करण्यास प्रवृत्त करण्यात आले; आणि अशा प्रकारे ख्रिस्ताचा नकार दिल्यानंतर, ती सैतानाच्या प्रतिनिध्यास—रोमच्या बिशपाला—निष्ठा अर्पण करण्यास प्रवृत्त झाली.” द ग्रेट कॉन्ट्रव्हर्सी, 50.

अलेक्झांडर महानाच्या राज्याच्या विभाजनात, दानियेल अध्याय अकरामध्ये दर्शविलेल्या इतिहासात सेल्युकस निकेटर हा उत्तर दिशेचा पहिला राजा झाला. त्याचे वडील अँटिओकस हे अलेक्झांडरच्या राज्यातील एक प्रभावशाली नेता होते, आणि त्याचा पुत्र सेल्युकस याची बाबेलचा सात्रप म्हणून नियुक्ती करण्यात आली. “सात्रप” म्हणजे राज्यपाल; आणि जेव्हा सेल्युकसने अलेक्झांडरचे राज्य ज्या चार भौगोलिक प्रदेशांत विभागले गेले होते त्यांपैकी तीन प्रदेशांवर आपला ताबा दृढ केला, तेव्हा तो उत्तर दिशेचा राजा झाला.

स्मिथच्या खाजगी अर्थलावणीमुळे आणि व्याकरणाच्या नियमांचे टाळण्यामुळे त्याने असा समज करून घेतला की शेवटच्या दिवसांत सैतानाच्या दुष्ट संघटनेची रचना करणाऱ्या अंतिम सत्ता भविष्यवाणीत आध्यात्मिक सत्ता म्हणून नव्हे, तर शब्दशः सत्ता म्हणून दर्शविल्या आहेत. त्यामुळे, उत्तरेचा पहिला राजा, बाबेलचा राज्यपाल म्हणून सेल्युकस

निकेटर, भविष्यवाणीच्या अपरिहार्य आवश्यकतेनुसार आधुनिक आध्यात्मिक बाबेलवर नियंत्रण ठेवणाऱ्या अंतिम आध्यात्मिक उत्तरेकडील राजाचे प्रतिनिधित्व करील, हे तो पाहू शकला नाही.

आणि ज्या सात देवदूतांकडे त्या सात वाट्या होत्या, त्यांपैकी एक आला व माझ्याशी बोलून मला म्हणाला, “इकडे ये; मी तुला त्या अनेक पाण्यांवर बसलेल्या महान वेश्येचा न्याय दाखवीन; जिच्याबरोबर पृथ्वीवरील राजांनी व्यभिचार केला आहे, आणि जिच्या व्यभिचाराच्या द्राक्षारसाने पृथ्वीवरील रहिवासी मदोन्मत्त झाले आहेत.” मग त्याने मला आत्म्याने अरण्यात नेले; आणि मी एक स्त्री शेंदरी रंगाच्या पशूवर बसलेली पाहिली; तो पशू निंदाजनक नावांनी भरलेला होता, आणि त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती. आणि ती स्त्री जांभळ्या व शेंदरी वस्त्रांनी परिधान केलेली होती, आणि सोन्याने, मौल्यवान रत्नांनी व मोत्यांनी अलंकृत होती; तिच्या हातात एक सोन्याचा पेला होता, जो घृणास्पद गोष्टींनी व तिच्या व्यभिचाराच्या अशुद्धतेने भरलेला होता. आणि तिच्या कपाळावर एक नाव लिहिलेले होते, गूढार्थ, महान बाबेल, वेश्यांची व पृथ्वीवरील घृणास्पद गोष्टींची जननी. आणि मी त्या स्त्रीला संतांच्या रक्ताने व येशूच्या हुतात्म्यांच्या रक्ताने मतवाली झालेली पाहिली; आणि तिला पाहून मी अत्यंत विस्मयचकित झालो. प्रकटीकरण 17:1-6.

शेवटच्या दिवसांत बाबेलवर राज्य करणारी सत्ता म्हणजे पोपशाहीची चर्च आहे, आणि म्हणूनच ती आध्यात्मिक अर्थाने उत्तरेकडील राजा देखील आहे.

“प्रकटीकरण १७ मधील स्त्री (बाबेल) हिचे वर्णन असे केले आहे की ती ‘जांभळ्या व किरमिजी रंगाची वस्त्रे परिधान केलेली, सोने, मौल्यवान दगड आणि मोत्यांनी अलंकृत केलेली होती, आणि तिच्या हातात एक सुवर्णपात्र होते, जे घृणास्पद गोष्टींनी व अशुद्धतेने भरलेले होते;...आणि तिच्या कपाळावर एक नाव लिहिलेले होते, गूढ, महान बाबेल, व्यभिचारिणीची माता.’ संदेष्टा म्हणतो: ‘मी त्या स्त्रीला संतांच्या रक्ताने आणि येशूच्या हुतात्म्यांच्या रक्ताने मतवाली झालेली पाहिली.’ पुढे बाबेलविषयी असेही घोषित केले आहे की ती ‘ती महान नगरी आहे, जी पृथ्वीवरील राजांवर राज्य करते.’ प्रकटीकरण 17:4-6, 18. ख्रिस्ती जगताच्या राजांवर इतक्या अनेक शतकांपर्यंत निरंकुश प्रभुत्व गाजविणारी सत्ता म्हणजे रोम होय. जांभळा व किरमिजी रंग, सोने, मौल्यवान दगड आणि मोती, हे रोमच्या गर्विष्ठ धर्मपीठाने धारण केलेले वैभव आणि राजेशाहीपेक्षाही अधिक दिमाख यांचे अत्यंत जिवंत चित्र उभे करतात. आणि ख्रिस्ताच्या अनुयायांचा इतक्या क्रूरपणे छळ करणाऱ्या त्या मंडळीपेक्षा ‘संतांच्या रक्ताने मतवाली’ असे खरेखुरे दुसऱ्या कोणत्याही सत्तेविषयी म्हणता येणार नाही. बाबेलवर ‘पृथ्वीवरील राजां’शी बेकायदेशीर संबंध ठेवण्याच्या पापाचाही आरोप ठेवण्यात आला आहे. यहुदी मंडळी प्रभूपासून दूर जाऊन, अन्यजातींशी संधी करून व्यभिचारिणी झाली; आणि रोमनेही त्याच प्रकारे ऐहिक सत्तांचा पाठिंबा शोधून स्वतःला भ्रष्ट केले असल्यामुळे, तिलाही तसाच दोषारोप प्राप्त होतो.” The Great Controversy, 382.

राज्यपाल हा राजा आहे, आणि यशयाप्रमाणे, राजा म्हणजे एक राज्य असते आणि तो त्या राज्याची राजधानीही असते.

कारण अरामचा शिरोभाग दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचा शिरोभाग रेझीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्रैमचा असा भंग होईल की तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्रैमचा शिरोभाग सामरिया आहे, आणि सामरियाचा शिरोभाग रमल्याचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर नक्कीच तुम्ही स्थिर राहणार नाही. यशया 7:8, 9.

यशयाच्या साक्षीनुसार, जुलै २०२३ मध्ये भविष्यवाणीतील परीक्षेच्या प्रक्रियेस जागृत होणाऱ्या भविष्यवाणीच्या विद्यार्थ्यांने, जर त्याला स्थापन व्हावयाचे असेल, तर “डोके” या प्रतीकाचा भविष्यसूचक अर्थ ओळखला पाहिजे. जेव्हा त्याला त्यासाठी बोलावले जाते, तेव्हा तो “डोके” या प्रतीकाचा अर्थ ओळखत नाही आणि त्याचा उपयोग करीत नाही, तर तो स्थापन झालेला नाही. जे अविश्वास करतात ते स्थापन होत नाहीत, आणि म्हणून यशया शेवटच्या दिवसांत उपासकांच्या दोन वर्गांची ओळख करून देत आहे, जे एकतर स्थापन झालेले आहेत किंवा स्थापन झालेले नाहीत. हे तेच दोन वर्ग आहेत, ज्यांच्याकडे एकतर “तेल” आहे, किंवा त्यांच्याकडे “तेल” नाही.

जे स्थिर झालेले आहेत आणि ज्यांच्याकडे तेल आहे, असा एक वर्ग जुलै २०२३ मध्ये उलगडू लागलेल्या मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश स्वीकारतो, अन्यथा तो दुसरे थेस्सलनीकाकरांस पत्रातील प्रबळ भ्रम स्वीकारतो. त्यांची परीक्षा म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची स्थापना, आणि पशू कोणत्या प्रकारे घडविला जातो हे—म्हणजे अंधकारमय युगांतील पोपसत्ताधारी पशू, किंवा संयुक्त संस्थानांद्वारे घडविली जाणारी त्याची प्रतिमा, किंवा जगाला आर्मगेदोनकडे नेणारा त्रिगुणी संघ. यामध्ये हे ओळखण्याची आवश्यकता समाविष्ट आहे की “मस्तक,” “राजा,” म्हणजे त्रिगुणी संघ तयार करणाऱ्या इतर दोन शक्तींचा शासक, ही पोपसत्ताधारी सत्ता आहे.

“मस्तक,” म्हणजे यहूदाचा राजधानीचा नगर, यरुशलेम हेच होते—ते नगर ज्यावर परमेश्वराने आपले नाव ठेवण्यासाठी निवड केली.

सोलोमोनाचा पुत्र रहोबाम हा यहूदामध्ये राज्य करू लागला. रहोबाम राज्य करू लागला तेव्हा तो एकेचाळीस वर्षांचा होता; आणि परमेश्वराने आपले नाव तेथे ठेवावे म्हणून इस्राएलच्या सर्व वंशांमधून निवडलेल्या यरुशलेम या नगरात त्याने सतरा वर्षे राज्य केले. आणि त्याच्या आईचे नाव नामाह होते; ती अम्मोनी स्त्री होती. 1 राजे 14:21.

ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यामधील महान संघर्षात, ख्रिस्ताची राजधानी, जिथे तो आपले नाव ठेवतो, ती यरुशलेम आहे; आणि सैतानाची बनावट प्रतिकृती म्हणजे बाबेल हे प्रत्यक्ष शहर, जे अंतिम दिवसांतील त्या महान शहर असलेल्या आध्यात्मिक बाबेलचे प्रतिनिधित्व करते. देवाच्या शहराची आणि राजधानीची बनावट प्रतिकृती म्हणून सैतान आपले नाव कपाळावर ठेवतो. तेथे वास करणारा राजा म्हणजे वेश्यांची माता होय, जी पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करते. वेश्यांची माता म्हणजे पोपसत्ताक शक्ती, आणि तिच्या कन्या म्हणजे पतित प्रोटेस्टंट चर्चस; ज्यांपैकी प्रमुख पतित धर्मत्यागी चर्च म्हणजे संयुक्त संस्थानांतील धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट होय.

ते धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट पृथ्वीवरील त्या पशूच्या प्रोटेस्टंट शिंगाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि १७९८ मध्ये उघड करण्यात आलेला भविष्यवाणीचा संदेश त्यांनी नाकारल्यामुळे ते आपल्या मातेशी जोडलेले आहेत. त्यांचा समकक्ष, रिपब्लिकन शिंग, राष्ट्रसंघाशी असलेल्या त्यांच्या संबंधामुळे पृथ्वीच्या राजांशी जोडलेला आहे—प्रकटीकरण सतरा मधील ते दहा राजे. जगाला आर्मगेदोनकडे नेणारा तो त्रिगुण संघ त्याच्या शिराद्वारे दर्शविला जातो, जिथे त्याचे नाव ठेवलेले आहे, आणि आध्यात्मिक आधुनिक रोम ही आध्यात्मिक आधुनिक बाबेल आहे. त्याचे “शिर” म्हणजे पोपसत्तेची शक्ती होय.

पहिले शेवटच्याचे प्रतिनिधित्व करते; आणि तुम्ही दानियेल अध्याय २ चा उपयोग मिलराइट्सप्रमाणे चार राज्यांचे प्रतिनिधित्व करणारा असा केला, किंवा अखेरच्या दिवसांत जसे उघड करण्यात आले आहे तसे आठ राज्यांचे प्रतिनिधित्व करणारा असा केला, तरी पहिले राज्य प्रत्यक्ष बाबेल होते. मिलराइट्स तुम्हाला सांगतील की शेवटचे प्रत्यक्ष रोम होते. बाबेल आणि रोम ही परस्पर विनिमयाने वापरली जाणारी प्रतीके आहेत, कारण ती भविष्यसूचक रेषेतील पहिले आणि शेवटचे आहेत.

शेवटच्या दिवसांत अक्षरशः बाबेलचे पहिले राज्य हे आठवे आणि अंतिम राज्य दर्शविते, जे आध्यात्मिक आधुनिक बाबेल आहे, आणि तेच आध्यात्मिक आधुनिक रोमही आहे. दानियेल अध्याय दोनमध्ये दर्शविलेल्या दोन साक्षीदारांवर बाबेल आणि रोम ही परस्परविनिमयाने वापरली जाणारी प्रतीके आहेत.

जेव्हा पोपशाही वेश्या तिच्या कपाळावर “गूढ बाबेल” अशी ओळख दर्शविणारे नाव धारण केलेली दाखविली जाते, तेव्हा ती “गूढ रोम” हेदेखील ओळख करून देत असते. भविष्यवाणीतील “गूढ” असे सत्य दर्शविते की ते इतके गहन असते, की विशेषतः पवित्र आत्म्याच्या प्रभावाशिवाय, त्यात प्रकट झालेल्या सत्याच्या खोलीचा अर्थ समजणे अशक्य असते. परंतु बायबलमधील “गूढ” हे असेही मागणी करते की त्या गूढाशी संबंधित जे काही प्रकट केले जाते, त्याचे आकलन परीक्षेत उत्तीर्ण होऊ इच्छिणाऱ्यांसाठी आवश्यक असते. म्हणूनच प्रकटीकरणातील दोन साक्षीदार आधुनिक रोम समजून घेण्याच्या गरजेवर भर देतात.

येथे ज्ञान आहे. ज्याला समज आहे त्याने त्या पशूचा अंक मोजावा; कारण तो मनुष्याचा अंक आहे; आणि त्याचा अंक सहाशे सहासष्ट आहे. प्रकटीकरण 13:18.

“शहाणपण” पशूचा अंक समजते, जो एका मनुष्याचा अंक आहे, आणि त्याचा अंक सहा, सहा, सहा असा आहे. “पापाचा मनुष्य” हा त्या पशूचा शिरोभाग आहे. शहाणपण हे अखेरच्या दिवसांतील शहाण्या कुमारींचे एक गुणधर्म आहे, आणि अखेरच्या दिवसांत ज्ञानाच्या वृद्धीचा अर्थ समजणाऱ्यांचे ते एक प्रतीक देखील आहे. जे समजत नाहीत ते मूर्ख कुमारी आहेत आणि ते दुष्ट आहेत. त्यांनी न समजलेले हे “शहाणपण” भविष्यवाणीच्या आवश्यकतेनुसार अंतिम भविष्यसूचक परीक्षेच्या संदर्भात असलेच पाहिजे, कारण हाच तो काळ आहे जेव्हा शहाण्या व मूर्ख कुमारी अस्तित्वात असतात. त्यांनी “सहा, सहा, सहा” समजलेच पाहिजे. ज्याच्याजवळ शहाणपण आहे असे मन योहानाने प्रकटीकरणाच्या सतराव्या अध्यायातही अखेरच्या दिवसांतच दाखविले आहे.

आणि येथे तो मन आहे, ज्यास ज्ञान आहे. ती सात मस्तके म्हणजे सात पर्वत होत, ज्यांच्यावर ती स्त्री बसलेली आहे. आणि सात राजे आहेत: त्यांपैकी पाच पडले आहेत, एक आहे, आणि दुसरा अद्याप आलेला नाही; आणि तो येईल तेव्हा त्याला थोडा काळ टिकून राहिलेच पाहिजे. आणि जो पशू होता, आणि नाही, तोच आठवा आहे, आणि तो त्या सातांपैकीच आहे, आणि विनाशात जातो. प्रकटीकरण 17:9-11.

“सहा, सहा, सहा” या संख्येचा अर्थ समजून घेण्याचे शहाणपण ज्याच्या “मनाला” आहे, ती ख्रिस्ताचे “मन” प्राप्त केलेली एक शहाणी कुमारी आहे.

“कारण परमेश्वराचे मन कोण जाणला आहे, की त्याने त्याला शिकवावे? परंतु आम्हांजवळ ख्रिस्ताचे मन आहे.”
१ करिंथकरांस २:१६.

शहाण्या कुमारींच्या वर्गाजवळ ख्रिस्ताचे मन आहे, आणि मूर्ख दुष्ट कुमारींच्या वर्गाजवळ ख्रिस्ताच्या विरोधकाचे मन आहे.

“नैतिक अंधाराच्या मध्यभागी खरा प्रकाश तळपण्याची वेळ आली आहे. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जगात पाठविण्यात आला आहे, ज्यामध्ये लोकांना त्यांच्या कपाळावर किंवा त्यांच्या हातांवर पशूची किंवा त्याच्या प्रतिमेची खूण स्वीकारू नये, असा इशारा देण्यात आला आहे. ही खूण स्वीकारणे म्हणजे त्या पशूने जसा निर्णय घेतला आहे तसाच निर्णय घेणे, आणि देवाच्या वचनाच्या थेट विरोधात त्याच कल्पनांचे समर्थन करणे होय.”
Review and Herald, July 13, 1897.

पशूच्या प्रतिमेची निर्मिती ही दृष्टांतातील कुमारिकांसाठी अंतिम परीक्षा आहे, आणि शहाण्यांकडे ख्रिस्ताचे मन आहे, कारण त्यांनी ख्रिस्ताप्रमाणेच तोच निर्णय घेतला आहे, कारण त्यांनी आपली इच्छा पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनास अधीन केली आहे. शहाण्या कुमारिकांमध्ये ख्रिस्ताच्या प्रतिमेची निर्मिती ही मूर्ख कुमारिकांमध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीच्या विरोधात उभी राहते. मूर्ख कुमारिका पशूप्रमाणेच तोच निर्णय घेतात, कारण ख्रिस्तविरोधकाच्या योग्य ओळखीविषयीच्या परीक्षेच्या प्रश्नावर त्या गोंधळल्या; तो म्हणजे उत्तर दिशेच्या बनावट राजाचा आणि आधुनिक रोमच्या प्रमुखाचा बनावटी समकक्ष आहे.

“जे वचनाच्या आपल्या समजुतीत गोंधळून जातात, जे ख्रिस्तविरोधकाचा अर्थ ओळखण्यात अपयशी ठरतात, ते निःसंशयपणे स्वतःला ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूला उभे करतील.” Kress Collection, 105.

पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीद्वारे प्रतिक्रियात्मकरीत्या दर्शविलेल्या परीक्षेच्या काळात मूर्ख कुमारिका वचनाच्या त्यांच्या समजुतीत गोंधळून जातात. त्यांचा हा गोंधळ देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनाचा गैरसमज केल्यावर आधारलेला असतो; आणि आधुनिक रोमचा योग्य अर्थ न समजल्यामुळे त्या प्रबळ भ्रम स्वीकारतात, पशूप्रमाणेच तोच निर्णय घेतात, आणि देवाच्या वचनाच्या थेट विरोधात त्याच पापी कल्पनांचा पुरस्कार करतात, व स्वतःस ख्रिस्तविरोधकाच्या बाजूस उभे करतात.

या वर्गातील पुढील लेखात आपण या विचारांचा पुढे उहापोह करू.